

Mera Peak

„Šestka“ v náručí osmitisícovek

Spor o výšku je tentam. Ve spacáku jsou všichni zalezlí i v bundách. A i když kvůli teplu se chce dotáhnout zip až na nos, citelně chybějící kyslík velí nechat vzduchu přístupovou cestu co nejvolnější. Stěnu stanu navíc čím dál víc zatěžuje noční sněžení. Jsme v nefalšovaném výškovém táboře pod himálajským vrcholem Mera Peak a zítra se na něj pokusíme vystoupit. Nikde přitom není jistota, kolik tenhle kopec s oblým vrškem vlastně měří. Ně-teré mapy udávají cokoliv v rozmezí 6400 až 6700 metrů. Jedna ruská vojenská uvádí prý výšku přes sedm tisíc. Teď a tady je to ale všem jedno. Už teď je to kemp u bolavých hlav, mátožných postav a omrzajících prstů.

Neradostné ráno

Nebyla to dobrá noc. I když se spát přece jen trochu dalo. Před čtvrtou ráno se začali soukat ze spacáků první. Tou dobou už nebe nad tábořem tálo z hluboké černé modři do krásného čistého „plechu“ bez mráčku. Noční sněhová přehánka ale zasypala několik stanů natolik, že se jejich zatížené stěny polehoučku, o to ale nepříjemněji položily plnou vahou na tváře spáčů. Jsou to nehezky okamžiky, kdy bezmocné mumie zachumlané ve všem, co bylo ještě v batohu, bojují v naprosté tmě s násilně potlačovanou hysterií o právo ke znovunadechnutí.

Čaj. Doma tak nezáludná věc, je tady najednou nedostupná pro ty, kteří si ho neuvařili už včera odpoledne a neuchovali v termosce. Po nočním mrazu v 6100 metrech není kam jít pro vodu a sníh je široko daleko plný žlutých skvrn po těch, kteří v tomhle výškovém táboře nocovali před námi.

FOTO: JIŘÍ ŘEBÍČEK

JAK SE TAM DOSTAT

Na Mera Peak se můžete vypravit s některými specializovanými českými cestovními kancelářemi. Např. Montana trekking nabízí tento zájezd za 45 000 Kč + letenka. CK Kudrna má v nabídce fakultativní výstup k zájezdu do Nepálu (příplatek 6000 Kč). CK Poznání

pořádá horskou expedici do Himálaje včetně výstupu na Mera Peak za 46 000 Kč (bez ubytování).

www.montana-trekking.cz

www.kudrna.cz

www.poznani.cz

Půlka tatranky musí stačit. Pološpatným žaludkům se navíc nedá vnútit o moc víc. Slunce se dá už za obzorem skoro tušit. První pětice lidí do kompletního lanového družstva už stojí na vršíčku nad vesničkou ze zprohýbaných stanů. Většina z vysokohorských turistů narazila na hlavy i bohatě vycpané kapuce od péřových bund. Jsou tady ale i takoví, kteří s mrazem bojují více tenčími vrstvami a navrch postavili větru jako štít bundu s gore-texovou membránou. Konečně cvakají karabiny a skupina se dává do pohybu. Vyráží se k vrcholu. Ale i když se jde tak nekonečně pomalu, stejně po pátém kroku všichni jsou už zle zadýchaní.

Dlouhá krásná cesta

Pod Mera Peak je dlouhá, ale krásná cesta. Nejvíce cestovních agentur pokus o tuhle šestitisícovku kombinuje ve svých programech nejprve s trekem pod Mount Everest. Cesta sem vede přes správné středisko šerpského národa Namche Bazar. Je postavené v kopci vykotlaném po způsobu hlediště antického amfiteátru. Hned den pochodu nato je k vidění Thyangboche – znovupostavený buddhistický klášter. Ten původní zničil těžký požár.

První „výškový“ chleba se lálal v Periche. (Skoro každá vesnička nebo jen letní osada pastevců tu má jméno s koncovkou -če.) Tady se musel organismus začít vyrovnávat s výškou přestupující čtyři a pak i pět tisíc metrů. Většina skupin právě tady na jeden den zastaví. K samotné nejvyšší hoře světa je to odsud dva dny celkem lehké chůze.

Přiblížit se k Mera Peaku znamená zdolat ještě to nejtěžší – sedlo Ampu La. O jeho výšku se kupodivu mapy ne-